

panelið

»Bed and Breakfast« er loysnin hjá okkum

Í útvarpi Føroya var herfyri ein ógvuliga áhugaverd panel-sending um turismu í Føroyum. Lurtarar finga høvi at siga teirra hugsan fyri at imóti turismu. Ymsir kendir menn, ið vóru í panelinum, høvdu so teirra metan av støðuni, sum hon varð lýst av lurtarunum. Tað var sera áhugavert at hoyra hesi ymsku sjónarmið viðgjörð í hesi sending.

Trupulleikarnir við turismu í Føroyum eru nógvir. Fyrst og fremst ein stórir hotell-tørnur, síðan fáir møguleikar at eta úti (tá hava royndir verið gjörðar, men tíværri eru tær flestu dotnar niður fyri av ymskum orsakum). Ein teirra er kanska, at vit føroyingar hava eitt sindur ilt við at skilja, at

tað ber til at eta úti, t.d. sunnudagar, um høvi býðst. Samstundis er tað jú ein vissur lætti í tí, at ein mamma ella kona sleppur frá at stríðast við tann dögverðan. Aðra staðni í heiminum er tað heilt vanligt, at fólk eta úti, t.d. tá ið farið verður til handils og onnur orindir. Eitt, ið ger hesar etingar-trupulleikar so torførar at loysa fyri okkum og okkara turistar, er rúsdrekka-lógin, ið er so flækjút í núverandi líki, at ikki er ráðiligt at koma inn á hana.

Ein annar trupulleiki eru tey vantandi camping-plássini fyri teir mongu bil-turistarnar, ið nú koma til Føroya úr útheiminum um summarið orsakað av teimum góðu ferða-møguleikunum. Tað

er ikki fyri vanlig fólk at skilja, at enn er einki slíkt gjørt í Føroyum hóast einstakir, framskygdir menn hava viljað loyst henda spurning. Tøkk fái teir fyri tað. Ófatuligt, at í hvussu so er hesin trupulleiki ikki longu er fyrirbeindur. Tí campingpláss krevja ikki nógvur iløgur, tvørturímóti. Tey kunnu verða lögð uttanfyri býir og bygdir, so tey ikki nerva tað fastbúgvandi fólk. Nú frættist, at Klaksvík, sum fyrsta pláss í landinum, hevur avsett øki til camping-turistar. Tað er bara at gleðast yvir og stuttligt hevði verið at frætt, hvussu hetta tiltak hevur roynst teimum.

Nústaðni komi eg til tað, ið serliga hevur mín áhuga. Hotellir til vanlig

fólk eiga vit tíværri ikki nógv av, og tað er harmuligt. Til hetta er at siga, at hotell-virki er sera viðbrekið fyri tann, ið vil royna hetta: t.d. nógv fólk um summarið og kanska lítið og einki um veturin. Hotellir til allar peningapungar eru dýr at byggja í dag, men vit hava sum tjóð ein møguleika at sleppa hampuliga biliga burtur úr hesum tørvi. Og tað er tað, ið bretar rópa »Bead & Breakfast«. Teir føroyingar, og tað eru nú heilt nógvir, ið hava verið í Bretlandi um summarið, hava lagt til merkis — og verið glaðir fyri at hava havt høvi at royna henda góða møguleika — skeltir við hesum orðum uttanfyri hús, teir hava koyrt fram við. Hetta eru vanlig fólk, ið hava eitt ella tvey kømur til avlops og vilja fáa sær nøkur eyka oyru fyri tey og samstundis eru við at avlasta tey vanligu hotellini um summarið, ið hava úr at gera at hýsa teim mongu ferðafólkunum, ið koma til landið. Sostatt nerva hesar privat innkvarteringar ikki hotellini og tað sama hevði uttan iva verið hjá okkum, um Bed and Breakfast varð tikið í nýtslu í Føroyum. Við at brúka henda gist-ingarhátt koma útlandskir gestir betri í samband við okkum sum tjóð og samstundis fáa hesi vorts-fólk betri høvi til at læra onnur fólk at kenna og bond verða knýtt, ið annars ikki høvdu verið tað til gleði fyri báðar partar.

Eitt mugu vit ansa eftir — um vit av álvara skulu brúka Bed and Breakfast til at loysa okkara innkvarterings-trupulleikar um summarið — og tað er, ikki at lata hetta henta tiltak verða so dýrt, at vanlig fólk ikki hava ráð til tað. Hvussu nógv og ikki kann vera ein upp-gáva at avgera hjá tí turist-ráði, ið koma skal og má, um vit skulu verða roknað sum eitt veruligt turist-land. Í Skotlandi, og eisini Onglandi og Wales, t.d. liggja hesir prísir frá 2.50 pound (o.u. kr. 25,00) til 6.00 pound (o.u. kr. 60,00) pr. persón pr. nátt við song og morgunmat. Vit kunnu t.d. havt ein prís uppá 5 til 6 pound (kr. 50—60), sum skuldi

Í dag:

Finnbjørn H. Dam,
formaður í Føroyskt-Bretskt felag

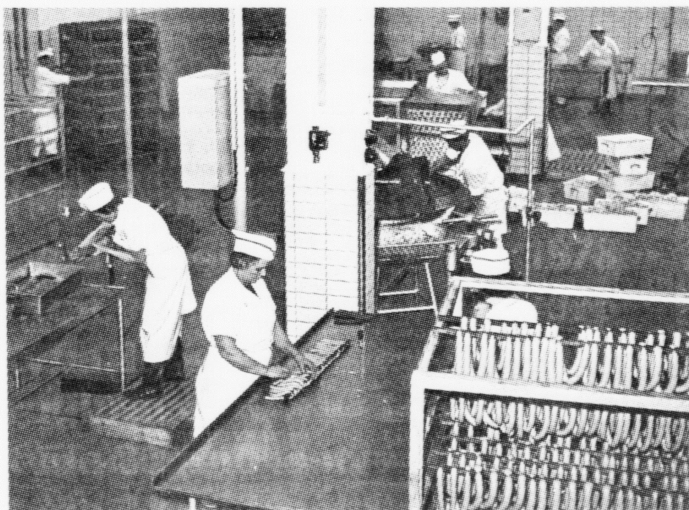
Hotellir til allar peningapungar eru dýr at byggja í dag, men vit hava sum tjóð ein møguleika at sleppa hampuliga biliga burtur úr hesum tørvi. Og tað er tað, ið bretar rópa »Bead & Breakfast«. Teir føroyingar, og tað eru nú heilt nógvir, ið hava verið í Bretlandi um summarið, hava lagt til merkis — og verið glaðir fyri at hava havt høvi at royna henda góða møguleika — skeltir við hesum orðum uttanfyri hús, teir hava koyrt fram við. Hetta eru vanlig fólk, ið hava eitt ella tvey kømur til avlops og vilja fáa sær nøkur eyka oyru fyri tey og samstundis eru við at avlasta tey vanligu hotellini um summarið, ið ið hava úr at gera at hýsa teim mongu ferðafólkunum, ið koma til landið. Sostatt nerva hesar privat innkvarteringar ikki hotellini.

verið ivaleyst at kravt fyri slíka gisting.

Sum allir panel-luttakararnir í áðurnevndu útvarps-sending segdu, so ferðast vit føroyingar nú óvanliga nógv burtur í onnur lond. Vit kunnu sostatt ikki so gott nokta øðrum at koma henda vegin og vit mugu leggja doyðin á ikki at lata gisting teirra verða so dýra, at teir bert koma hesa einu ferð og kanska bera tað so í bandi, at onnur eisini frætta um hetta og hesi eisini halda seg burtur.

At enda vil eg bert siga, at land okkara — eftir mini meting — neyvan nakrantíð verður eitt turistland burtur av orsakað av t.d. veðurlagi, fjar-skotni og rúsdrekka-lóg, men tað ger jú einki. Vit nýtast ikki at liva av turismu, men kunnu hava hana sum uppskoyti og tað gera vit best við at syrgja væl fyri og vera fyríkomandi móti teimum fáu turistum, ið koma henda vegin.

Finnbjørn H. Dam

Pylsuverksmiðja, ið knýtt er at KEA

Roynd at halda prísirum niðri

Prísirnir einahelst á matvørum eru, sum aðrastaðir har inflasjon og dýrtíð valda, høgir í Íslandi, men roynst verður at halda prísirum á vanligum húsarhaldsvørum so samuligar sum gjørligt innan KEA-handilsketuna. Íslenska krónan er í dag minni enn 3 oyru í okkara peningi, og nakrir vøruprísir lýsa prísleguna yvirhevur (í íslenskum krónum):

Nýggj epli pr kg. 526,

frukt úr 283 upp í 465 kr. (sitronir tær dýrastu) pr. kg. kaffi brent og malið 2.340 kr. pr. kg., suppu-kjöt 1.220 kr. kg., smør 2.240 kr. kg. franskbreyð 110 og rugbreyð 212 kr.

Klædnævur og aðrar húsarhaldsvørur eru helst munandi dýrari enn heima hjá okkum, fyri ikki at tala um luksur-vørur, m.a. ymsk elektrisk tól, sum høgur tollur er á, tá ið tey verða innflutt.

Eiden Müller

KEA var í 1977 tilsamans 16,8 miljardir íslenskar krónur. Fyrstokan á Akureyri er størsta keyps-samtøkan í Íslandi.

Limirnir eiga 220 miljónir krónur í KEA, ið fyrstokan sjálv umsitur, á tann hátt, at ágóðin fer í serstakar grunnar. Hiðani kann peningur ikki beinleiðis verða tikið burtur úr uttan eftir nærri ásettum reglum, sum t.d. tá ið limur gerst sjúkur ella doyri.